

[Frank Jensen]

Det er ærgerligt, for der er, som hr. Rahbæk Møller selv konstaterer i dag, et parlamentarisk flertal her i salen for, at det kunne være gået anderledes. Hvis dette parlamentariske flertal i dag ville have benyttet debatten til at sige: Dette her drejer sig om at give et kvalitetsløft i vores forskningspolitik på vore forskningsinstitutioner, sådan at vi kan udstikke nogle langsigtede økonomiske rammer, og det flertal har tilkendegivet, at man ønsker ikke at udsætte institutionerne for besparelser på 10 pct., hvorfor skal det flertal så sætte sig ned og forhandle med en undervisningsminister, som i bund og grund ønsker at reducere de budgetter, vores forskningsinstitutioner får udstukket?

Undervisnings- og forskningsministeren lagde ikke engang vægt på, at det i 1987 lykkedes Socialdemokratiet og den daværende regering at øge bevillingerne til grundforskningen. Det var bare sædvanlig socialdemokratisk polemik, blev det beskrevet som; vi kunne alligevel ikke præstere noget. Socialdemokratiet præsterede – i modsætning til SF – det, at der kom 70 mio. kr. ud til øget grundforskning på forskningsinstitutionerne.

Men for SF drejer det sig altså om at komme ind i varmen med undervisningsministeren og få lov at sidde og være med til at bestemme, hvor slemt det skal se ud i de kommende år på institutionerne, altså fordele elendigheden mellem institutionerne, fordi målet er en reduktion på 10 pct. af de samlede forsknings- og udviklingsressourcer.

Socialdemokratiet har bestemt ikke meldt sig ud. Socialdemokratiet har fremlagt en handlingsplan for vores videregående uddannelsesinstitutioner og forskningen til behandling her i Folketinget. Vi har i denne folketingssamling fremsat et beslutningsforslag om at øge dansk indsats og aktivitet over for EF's rammeprogrammer. Socialdemokratiet er det parti, der i de sidste to folketingssamlinger har fremsat forslag til direkte aktivitet over for det forskningspolitiske område.

Hvis hr. Rahbæk Møller og SF ønskede at lave et bredt forskningspolitisk forlig, kunne man sammen med det flertal, der har tilkendegivet, at det eksisterer i Folketinget i dag, være gået sammen om at indlede forhandlinger om dette igennem vedtagelse af en fælles dagsorden i Folketinget i dag.

Men det har ikke fra SF's side været ønsket. Ønsket har været at komme til at sidde ovre i Undervisnings- og Forskningsministeriet og få lov at være med til at flytte rundt på minusserne på kontiene.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Der er desværre det lille problem ved det flertal, som både hr. Frank Jensen og jeg har konstateret i dag, at begge de to andre partier tydeligt har erklæret, at de ikke lavede flertal uden om regeringen, og derved synes det at være svært at bruge dette flertal til noget som helst.

Som jeg også tidligere har sagt: Hvis Socialdemokratiet var i stand til faktisk at få et flertal bag sin dagsorden, ville det ikke være os, der stillede os i vejen for det. Tværtimod. Vi ville stemme for den, hvis den kom til afstemning. Det har vi hele tiden sagt.

Hr. Frank Jensen sagde, at vi vil sidde ovre i Undervisnings- og Forskningsministeriet og fordele nedskæringerne. Nej, vi vil ikke. Vi vil være med til at foretage nogle kvalitative ændringer. Vi skriver ikke under på nogen nedskæringer. Vi vil til enhver tid fastholde, at vi, i det øjeblik der er et andet flertal i dette Ting – et flertal for at gøre tingene bedre – vil være med til at gøre tingene bedre.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg forstår altså ikke hr. Frank Jensen. Nu har vi under hele denne debat prøvet at koncentrere os om kvalitet i forskningen og ikke om de midler, der skal bruges. Alligevel dokumenterer hr. Frank Jensen Socialdemokratiets store omsorg for kvaliteten i forskningen ved at fremhæve 70 mio. kr., som man for 2 år siden fik bevilget til grundforskning i ét eneste år.

Hvad tror hr. Frank Jensen de 70 mio. kr. er blevet brugt til? Har hr. Frank Jensen nogen som helst dokumentation for, at de er blevet brugt til en kvalitativ forbedring af dansk grundforskning? Og tror hr. Frank Jensen ikke, det ville være rart for forskningsinstitutionerne, hvis de fik en langsigtet plan, der sagde: I de kommende 4-5 år har I de og de forhold at arbejde under, i stedet for at give dem 70 mio. kr. det ene år og ikke give dem det næste år?